

10 e Kamer

Nr. 351/02
VAN HET PARKET
Nr. 92943
VAN HET ARREST

Tegen:

10 oktober 2003

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Uittreksel(s) Procureur-generaal:

Uittreksel(s) Ontvanger:

Veroordelingsbulletin(s):

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

not. van het Openbaar Ministerie en de burgerlijke partij:
Het college van burgemeester en schepenen van
met burelen te

tegen:

Nr. zelfstandige, geboren te
op voorheen wonende te
thans te

Beklaagd van : te van 1993 tot op datum der dagvaarding :

Bij inbreuk op art. 44 §1-1, 64 en 65 van de Wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en vanaf 25.3.1997 thans geformuleerd in de artikelen 42 §1, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22.10.1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen :
- gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd):

- het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd :
namelijk :
- afbraakmateriaal gestort en ondergegraven te hebben en aldus instandgehouden te hebben,
- een hangaar (20m x 8m) en een keermuur opgericht en instandgehouden te hebben
- 2 werfcontainers geplaatst en instandhouden te hebben

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde :
(ligging-gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming)

aard en oppervlakte : building 12a 20ca
wijk en nummer van het kadaster :
en de eigenaar-(s) - eigenares ervan geïdentificeerd zijnde als:

	zelfstandige, geboren te	or
en	zonder beroep, geboren te	op
wonende te		

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 6 maart 2002, 14^e kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Veroordeelt de beklaagde tot een geldboete van HONDERD FRANK, gedeeld door 40,3399 , met 1990 opdecimen verhoogd, € 495,79 bedragende;

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten deze begroot op: € 131,21 ,

Legt bovendien aan de veroordeelde een vergoeding op van € 25,

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar de plaats in de vorige staat te herstellen binnen een termijn van ZES MAAND na betekening van onderhavig vonnis op straffe van een dwangsom van 75 euro per dag laattijdige uitvoering ;
Beveelt voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, dat de gemachtigde ambtenaar en het College van Burgemeester en Schepenen in de uitvoering ervan van rechtswege kunnen voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

2. 1. De kwalificatie van de te last gelegde feiten dient als volgt te worden verbeterd:

"te

Bij inbreuk op art.44 § 1.1° en 2°, strafbaar gesteld door de art.64, 1°,2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997 en vanaf 25 maart 1997 bij inbreuk op art.42 § 1.1° en 2°, strafbaar gesteld door de art.66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen:

A. te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, afgebroken, herbouwd of een bestaande woning verbouwd, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd, door:

1. van 1 september 1993 tot en met 31 maart 1994:

a. het bouwen van een hangaar van 20 meter op 8 meter, een keermuur en een betonplaat (met een gedeelte buiten de hangaar van 40 meter op 14 meter),

b. het plaatsen van 2 werfcontainers,

2. vanaf 1 april 1994 tot en met 7 juli 1997,

de sub A.1. a en b omschreven toestand in stand te houden,

B. het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd door:

1. vanaf 1 september 1993 tot en met 4 november 1995:

het storten en ondergraven van afbraakmateriaal,

2. vanaf 5 november 1995 tot 7 juli 1997:

de sub B.1. omschreven toestand in stand te houden."

Van deze verbeteringen werd aan partijen kennis gegeven op de terechtzitting van 12 september 2003. Zij hebben hun verdediging eraan aangepast.

De aldus verbeterde telastlegging heeft, wat al haar onderdelen betreft, betrekking op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt.

2.2. Zoals aan de beklaagde door het Hof werd gesignaleerd maken de te last gelegde feiten thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1° en 4°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid, 1°, 2°, 3° en 4° lid, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002), 19 juli 2002 (B.S. 26 oktober 2002) en 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003), hierna genoemd DORO.

Het nieuwe artikel 146, 3° lid van het DORO voert een strafuitsluitingsgrond in voor het misdrijf van instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover zij geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijke uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Ingevolge art.2 lid 2 Sw. wordt een nieuwe wet die een strafuitsluitingsgrond invoert met terugwerkende kracht toegepast, voorzover deze wet niet het onbetwistbaar oogmerk heeft die strafuitsluitingsgrond niet te zien toepassen op de onder de oude wet gepleegde misdrijven. Dit oogmerk blijkt ter zake noch uit de tekst van de wet, noch uit het stelsel van de wet. Uit de parlementaire besprekingen en het tot stand gebrachte handhavingsbeleid volgt integendeel dat het inzicht van de decreetgever omtrent de strafwaardigheid van het feit is gewijzigd.

Dit impliceert dat de strafsancie voor het in de onderdelen A.2 en B.2 te last gelegde instandhouden niet geldt voorzover de in de telastlegging genoemde handelingen en werken niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover zij geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijke uitvoeringsplan of plan van aanleg.

3. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof zijn de diverse onderdelen van de telastlegging, zoals hiervoor onder 2.1 nader omschreven lastens de beklaagde bewezen.

De feiten omschreven in de onderdelen A.2 en B.2 van de verbeterde telastlegging zijn nog steeds strafbaar. Het instandhouden betreft immers, strijdig met wat de beklaagde stelt, werken en handelingen die (1) een onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden en die bovendien (2) een ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het plan van aanleg.

Het is immers zo dat deels in woongebied, deels in agrarisch gebied een ten opzichte van de omgeving imposante hangar werd gebouwd, een keermuur opgericht en een uitgestrekte betonplaat tot stand gebracht; bovendien werden twee werfcontainers geplaatst, respectievelijk dienstig als bureel en kassa; een groot gedeelte van het terrein werd tot één meter opgehoogd; de hangaar en de werfcontainers werden bovendien geplaatst tot dicht tegen de grens met het

onroerend goed betrokken door de buur (1) Deze neemt zich op geloofwaardige en precieze wijze beklaagd over grote hinder (onder meer verlies van zonlicht gedurende een groot deel van de dag) en een belangrijke mindervaarde voor het goed, eigendom van hemzelf en zijn zonen (stuk 3); de gemachtigde ambtenaar spreekt in zijn herstelvordering van 15 oktober 1996 van een "ernstige bedreiging van het woonklimaat van de aanpalenden". Vanuit stedenbouwkundig oogpunt veroorzaakten de werken en handelingen hinder die de normale burenhinder overtrof. (2) Het optrekken van een industrieel gebouw met bijhorende werfcontainers geschiedde in strijd met de bestemming, deels als woongebied, deels als agrarisch gebied, volgens het gewestplan (stuk 28); de gemachtigde ambtenaar oordeelde destijds dat de inplanting van het gebouw de goede aanleg van de plaats ernstig in het gedrang bracht. De werken en handelingen staan een realisatie van de stedenbouwkundige bestemming, deels woongebied, deels agrarisch gebied, essentieel voorschrift van het gewestplan, in acht genomen de plaatselijke toestand zoals deze blijkt uit de gegevens van het dossier, volkomen in de weg.

4. De feiten die aan de onderscheiden onderdelen van de telastlegging ten grondslag liggen zijn in hoofde van de beklagde de uiting van éénzelfde strafbare gedraging en maken slechts één misdrijf uit.

De beklagde heeft wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en jarenlang, meer bepaald in de periode vermeld in de bewezen verklaarde onderdelen A.2 en B.2 van de telastlegging, in stand gehouden.

De straf thans voor het misdrijf bepaald in art. 146 lid 1, 1° DORO verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald. Gelet op hetgeen is voorgeschreven in art. 2, al. 2 van het Strafwetboek past het Hof de minst zware straf toe, zijnde deze bepaald in voormeld coördinatiedecreet betreffende de ruimtelijke ordening van 22 oktober 1996.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen heeft hij al die tijd totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijk financieel belang.

Slechts een omvangrijker geldboete zoals hierna bepaald vormt daarom een passende bestraffing, van aard hem te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de wettelijke voorschriften ter zake dient te houden. Het Hof houdt hierbij in het voordeel van de beklagde rekening met het groot tijdsverloop sedert het misdrijf werd gepleegd.

Het Hof houdt hierbij tevens rekening met het feit dat het misdrijf deels voor, deels na 31 december 1994 en vóór 1 januari 2002 werd gepleegd. De toepassing van artikel 5 van het Decreet van 7 februari 2001 (B.S. 28 december 2001) tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving, in werking getreden op 1 januari 2002, zou een beperkte van de straf meebrengen. Krachtens de regel van de niet retroactiviteit van de strengere strafwet, uitgedrukt in art. 2, 2° lid van het Strafwetboek en art. 15.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 (B.S. 6 juli 1983) mag het Hof deze bepalingen hier dan ook niet toepassen. De geldboete dient te worden vastgesteld overeenkomstig de mildere strafwet van toepassing op het tijdstip van de feiten. Zij dient wel te worden uitgedrukt in euro door

verhoging van het bedrag met 1990 opdecimes, deling door 40,3399 (E.G. Verordening nr.974/98 van de Raad van 3 mei 1998 en de door de Raad in E.G. Verordening 2866/98 van 31 december 1998 vastgestelde omrekeningskoersen) en afronding op de tweede decimaal (art.5 E.G. Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 en art.3 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro).

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden, als bepaald in art.29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, dient krachtens voormelde artikelen 2 en 4, 1° lid van de Wet van 26 juni 2000 te worden bepaald op € 10, te vermeerderen met 40 opdecimen tot € 50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding verschuldigd krachtens de Wet van 1 juni 1849 over de herziening der tarieven van de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij art.71 van de Wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en andere bepalingen, die in toepassing van art.1 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, dat art.91, 2° lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken wijzigt, € 25 bedraagt.

De beklagde is inmiddels failliet verklaard; hij heeft na de periodes waarop de telastlegging betrekking heeft deels gevolg gegeven aan de vraag tot herstel van de plaats in de vorige staat.

Daarom en omdat het Hof verwacht dat, gelet op de thans uitgesproken straf, de beklagde zich in de toekomst niet meer aan een dergelijk misdrijf zal schuldig maken, wordt uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest verleend voor de termijn en in de mate zoals hierna bepaald. De beklagde verkeert in de voorwaarden hiertoe nu de straf op te leggen aan de beklagde de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat en hij tot op heden nog niet werd veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden.

5.1. De gemachtigde ambtenaar, thans de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert het herstel van de plaats in de vorige staat (stukken 27 en 28). Het herstel, voor zover het gaat om de hangaar, de keermuur en de 2 werfcontainers, is zonder voorwerp; met betrekking tot deze constructies werd de plaats in de loop van het jaar 2001 in de vorige staat hersteld.

Voor zover de herstellvordering, die niet werd ingetrokken of gewijzigd, betrekking heeft op de betonplaat en het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem is zij nog noodzakelijk om een einde te stellen aan de gevolgen van het misdrijf en legt zij de beklagde in de gegeven omstandigheden geen onredelijke last op. Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Hiervoor werd aangenomen dat het misdrijf een ~~onredelijke stedenbouwkundige~~ hinder veroorzaakt voor de omwonenden.

Het Hof gaat dan ook in op dit deel van de vordering

5.2. De gemachtigde ambtenaar, thans de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, vordert in de bijlage aan zijn brief van 15 oktober 1996 de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de vorige staat te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het talmen van de beklagde in de periodes vermeld in de onderdelen A.2 en B.2 van de telastlegging, voor zover zij betrekking hebben respectievelijk op de betonplaat en het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, om tot herstel over te gaan wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste aansporing van de beklagde om hiertoe zelf over te gaan.

6. Het college van burgemeester en schepenen van _____ te onderscheiden van _____ heeft zich burgerlijke partij gesteld.

Met de burgerlijke partij kan worden aangenomen dat zij belang heeft bij het handhaven en desgevallend herstellen van een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw.

Het volstaat evenwel niet dat de burgerlijke partij aantoont belang te hebben bij haar vordering om tot de ontvankelijkheid ervan te besluiten. Om zich burgerlijke partij te kunnen stellen dient het college immers aan te voeren persoonlijke schade te hebben geleden door het misdrijf en haar bewering aanneembaar te maken (art.3 en 4 voorafgaande titel Wetboek van Strafvordering en art. 63 en 67 van dit wetboek).

Het college maakt niet aannemelijk persoonlijke schade te hebben geleden door het aan de beklagde te last gelegde misdrijf, zodat terecht wordt gevraagd dat haar vordering niet ontvankelijk zou worden verklaard. Het gegeven dat het college van burgemeester en schepenen, zoals de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, een herstellenvordering kan formuleren, doet hieraan geen afbreuk.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,
24 van de wet van 15 juni 1935,
65, 100 Strafwetboek,
190, 211 en 211 bis Wetboek van strafvordering,
1,8 en 14 van de wet van 29 juni 1964 betreffende het uitstel,

beslissend met eenparige stemmen,

ontvangt de beroepen en er ten gronde over oordelend,

wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de telastlegging zoals hiervoor onder 2.1 vermeld,

veroordeelt de beklagde tot een geldboete van (750, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399=) € 3 718,40 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van drie jaar evenwel uitsluitend voor twee/derden van de geldboete en van de vervangende gevangenisstraf waartoe de beklaagde wordt veroordeeld,

legt de beklaagde de verplichting op een bedrag van € 10, verhoogd met 40 opdecimen, aldus telkens gebracht op € 50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

beveelt aan de beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand door het verwijderen van het op het terrein gestorte en ondergraven afbraakmateriaal en van de betonverharding binnen een termijn van 4 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en /of het college van burgemeester en schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in art.68 § 2 van het voormeld coördinatiedecreet betreffende de ruimtelijke ordening, thans art.153 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 75 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, begroot op € 131,21 in eerste aanleg en op € 61,81 in hoger beroep,

verklaart de vordering van de burgerlijke partij niet ontvankelijk,

veroordeelt haar tot de in beide aanleggen op burgerrechtelijk gebied gemaakte kosten.

Kosten:

Afschriften:	24,10
Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
Dagvaarding:	9,09
	<hr/>
	63,19
+ 10 %:	6,62
	<hr/>
Totaal :	€ 69,81

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van 10 oktober 2003.

Aanwezig : raadsheer, wn. kamervoorzitter;

raadsheer;
raadsheer,

Advocaat-generaal,

griffier,

Goedgekeurd doorhaling van nietige lijn(en) en nietige woord(en).